

DE
GELDFABRIEK

DE Franka Rolvink Couzy
GELDFABRIEK

Tekeningen Joost Hölscher

UITGEVERIJ DAVID & GOLIAT

Eerste druk november 2015

© Tekst: Franka Rolvink Couzy

© Illustraties: Joost Hölscher

Vormgeving: Joost Hölscher

Eindredactie: Marieke de Geus, Loes Randazzo

Correctie: Léon Blickman

Uitgever: David & Goliat

NUR 200

ISBN 978 94 615 0000 7

www.degeldfabriek.nl

Uit deze uitgave mag niets verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt zonder schriftelijke toestemming van Franka Rolvink Couzy/JoMo Media te Amsterdam.

Inhoud

DEEL ÉÉN		Geheim document	92
Plotseling rijk	8	Lege koelkast	97
De brief	11	Het is erger	102
Pippa had gelijk	16		
Geluk is maar gewoon	20	DEEL DRIE	
De oplossing	28	Naar de politie	108
Een held	32	Naar de krant	112
Vreemde verzoeken	35	Levende bronnen	117
Gekke bekken	42	De De Boertjes	123
Tijd voor actie	45	Papa doet mee	127
Het einde	48	Vreemde bronnen	131
Soms verlies je	52	Bezoek	135
		Opgepakt	138
DEEL TWEE		De enige echte	140
Nieuwe baan	60	Eindelijk vissen	145
Spelen kost geld	63		
Schuld bekennen	70	NASCHRIFT	
Bols politie	73	Beste lezers ...	150
Jarig	76	En toen was er schuld	151
Bezoek	78	Schuld slokt alles op	155
Een goedmakertje	82	De muziek speelt door	156
Pippa doet raar	84	Met grote dank aan ...	159
Vreemd kantoor	87		

DEEL ÉÉN

Plotseling rijk

Kasper lag op het schuine dak van het sluiswachtershuis. Daar lag hij, sinds de dood van zijn moeder twee jaar en vijftwintig dagen geleden, twee keer per dag: om twaalf uur en om zes uur. Dan kwam zijn vader thuis. Vanaf het dak kon Kasper hem in de verte de dijk op zien fietsen.

Met samengeknepen ogen keek hij of hij hem al aan zag komen. Je kon de klok gelijkzetten op zijn vader. Altijd precies op tijd voor het eten. Vijf voor twaalf ... Dus nog even en dan ...

Ineens werd hij geroepen. 'Kas! Waar ben je?!'

Van schrik duikelde Kasper van het dak. Hij kon zich nog net aan de dakgoot vastgrijpen en werkte zich naar de regenpijp toe. Toen hij die eenmaal te pakken kreeg, gleed hij naar beneden en landde veilig op de grond.

Hij gromde en zei boos: 'Jeetje Pippa, waarom schreeuw je zo? Levensgevaarlijk! Ik was bijna van het dak gedonderd!'

Van enig schuldgevoel was niets te zien, integendeel: zijn beste vriendin keek beledigd. 'Nou ja zeg, ik ben gewoon ontzettend blij. Ik wilde je alleen maar vertellen dat we ... RIJK zijn!' eindigde ze jubelend. Kasper kende Pippa al zijn hele leven. Af en toe kon ze best een beetje overdrijven, maar zo bont als nu had ze het nog nooit gemaakt. Rijk? Hoorde hij het goed? Had ze het over rijk zijn?

Kasper wist niet veel van geld en geldzaken, maar hij wist wel dat haar ouders niet veel geld hadden.

'Hoezo, rijk? Heeft je vader deze zomervakantie soms een baan gevonden?'

'Nee, dat niet. Maar mijn ouders hebben twee weken geleden een financiële bijdrage gekregen. De woorden 'financiële' en 'bijdrage' rolden over haar tong, alsof ze een deftige dame was. 'En nu krijg ik een spelcomputer. Goed hè?'

Kasper snapte er niets van. Financiële bijdrage? Zomaar? Van wie? 'Ik krijg een spelcomputer, YES!' jubelde Pippa en ze sprong vrolijk op en neer.

'Ik ben zo blij, Kas. Wie weet wat ik allemaal nog meer krijg. Misschien wel een ...'

Maar Kasper luisterde niet meer naar Pippa. Vragen doken op in zijn hoofd. Hadden ze misschien de loterij gewonnen? Of een erfenis van een oom? Soms las je ook van die verhalen over mensen die van adel bleken ... , maar Kasper geloofde niet dat Pippa van adel was.

'Kas, luister je?'

'Ja, ik luister. Wow, Pippa, geweldig! Maar hoe ...?'

Pippa onderbrak hem. 'Je kijkt alsof je net in een drol bent gestapt. Geloof je me niet soms?'

'Jawel, natuurlijk wel! Maar hoe kun je nu plotseling *rijk* zijn?'

'Wat kan jou dat nu schelen?' zei Pippa en ze rolde met haar ogen, alsof hij iets ongelooflijk doms zei.

Hij vond het maar raar: ze hadden plotseling geld, maar ze wist niet waar het vandaan kwam ...

Of was hij jaloers? Hij had ook nog wel iets wat hij wilde kopen als hij geld had ... geld kreeg ... zomaar ...

Niet dat hij dat mocht. Zijn vader, die boekhouder was, gaf niet zo gemakkelijk geld uit. Die vond nieuwerwetse snufjes, zoals computers en mobiele telefoons, overbodig. 'Dat heb ik niet nodig,' zei hij dan stellig als Kasper erover begon. Nee, daaraan gaf hij zijn geld niet uit! Was dat ouderwets? Zijn vader noemde het *principeel*. Kasper wist hoe vader erover dacht en had zich erbij neergelegd, althans meestal ...

In dit geval leek het hem beter deze situatie door journalistenogen te bekijken. Onafhankelijk, zonder emoties, want journalisten lieten zich niet meeslepen, ook niet door jaloezie. Zo'n journalist, dat wilde Kasper later ook worden. Dus vroeg hij:

'Ja hoor, wat ga je dan vertellen als je geïnterviewd wordt door de krant? Die wil vast ook weten hoe je *zomaar rijk* kunt worden, weddingen? Wat ga je dan zeggen?'

Pippa zette haar armen uitdagend in haar zij. 'O, meneer de journalist, als je dat zó graag wilt weten, ga je het toch lekker uitzoeken! Dan ga ik ondertussen met mijn spelcomputer spelen!' Pippa hield een denkbeeldige controller in haar hand. 'Ik vind wel iemand anders om tegen te spelen!'

Het zou nog niet meevallen om een vriend te vinden, dacht Kasper. Zij waren beste vrienden. Met anderen gingen ze eigenlijk niet om. Tot nu toe was dat ook niet nodig geweest.

Hij gaf het op en zuchtte: 'Ik ben echt blij voor je, heus, te gek!'

'Mooi!' zei Pippa.

'Wanneer krijg je je spelcomputer?'

'Straks. Jammer dat we morgen al weer naar school moeten. Nu heb ik alleen vanmiddag om lekker te gamen.'

Op dat moment kwam Kaspers vader over de dijk aan fietsen.

De brief

Kasper en zijn vader zaten te lunchen toen ze de brievenbus hoorden kleppen. Wat zou dat zijn? dacht Kasper. Zo veel post kregen ze niet meer, nu bijna iedereen een computer en e-mail had. Behalve na de dood van zijn moeder, toen hadden ze heel veel kaarten gekregen van mensen die aan hen dachten. Vooral mensen voor wie zijn vader de geldzaken regelde. Dat was zijn werk. Hij hielp als boekhouder mensen niet meer geld uit te laten geven dan ze hadden.

Zijn vader verwachtte blijkbaar geen post, want hij bromde: 'Vast reclame, terwijl ik toch een sticker op de brievenbus heb geplakt met "geen ongeadresseerde post".'

Kasper vertelde zijn vader over Pippa.

'Ik gun het haar van harte,' zei zijn vader, 'maar het klinkt als een sprookje, en sprookjes bestaan niet. Misschien heeft ze het verkeerd begrepen en heeft haar vader iets gewonnen. Daarom krijgt ze een cadeautje ... Rijk word je niet zomaar.'

Kasper at zijn boterham op. Hij was toch wel nieuwsgierig naar wat er op de deurmat lag ...

'Ik ga kijken wat er op de deurmat ligt,' zei hij. Zijn vader haalde zijn schouders op.

Op de mat lag een witte envelop met een rode stempel. Kasper raapte hem op en las voor wat op de voorkant stond: 'Aan Gilles de Egel.' 'Voor mij?' riep zijn vader vanuit de eetkamer.

'Ja, misschien is het wel een liefdesbrief!' zei Kasper plagend.

Terug in de keuken zag hij de blik van zijn vader. Die blik zei genoeg. Hij begreep dat hij beter geen grapje over een liefdesbrief had kunnen maken. Zijn vader zou nooit met een ander... Stom, dat wist Kasper natuurlijk ook wel. Het schoot er zomaar uit.

'Maak nou maar open,' zei Kasper vlug en hij gaf de brief aan zijn vader.

